

men hvor den kom, der vilde man som oftest, om ikke altid, ogsaa kunne paapege tydelige Aarsager, som vedkommende Embedsmænds egen Skyld, nemlig at det var Vedkommendes luxuriøse Liv, Vedkommendes Indgriben i Tidens Overdaadighed og Daarlighed. Havde han afholdt sig derfra og levet som den tarvelige, tro, selvfornægtende Mand, som Andre gjorde ved hans Side, da havde han ikke geraadet i mindste Kasseangel eller Fallit, og den Tid have vi oplevet. Nu synes derimod det nye Princip, om idelige Gageforhøielse og Pensionforøgelse bestandig at skulle seire, at dersom ikke Gagestørrelsen og Pensionstørrelsen kunde være det eneste illokkende Middel for Embedsclassen, da kunne vi ingen Trofskab og Dygtighed, faae hos Embedsmændene. — Det er et aldeles falsk Princip efter min Overbeviisning, og jeg tør paastaae, efter hele Historiens Vidnesbyrd; thi hvad er Historiens Vidnesbyrd om de Embedsmænd, der med al deres Kraft og Trofskab have tjent Staten og været en Prædelse for deres Tid og deres Folk? Historiens Vidnesbyrd er dette, at hvor vi finde store Kræfter af den Besskaffenhed og udmærkede Mænd, der finde vi dem netop ikke som de store lønnebe, de vel aflagte, men vi finde dem som de simpeltlønnebe, de Noisomme, de Tarvelige, de Selvfornægtende, som slet ikke have seet paa hvad den Gageløn havde at betyde, mod hvad den langt høiere aandelige Løn havde at betyde, mod hvad deres Kald førte med sig og hvad deres Kræfter satte dem istand til ved den aandelige Størrelse og Fylde, som de vare i Besiddelse af, og som brod sig lidt om stor Embedslønning. — Det have vi seet i Historiens Vidnesbyrd, men vi have ogsaa seet, at der, hvor de store Lønninger skulde være Løn, og alene Embedsløn, der har Skinnet været Trofskab, men der har man levet et luxuriøst Liv og i stor Overdaadighed, og det er det, som har været baade den Enkeltens og Statens Fordærvelse. Altsaa hvad Trofskab og udmærket Dygtighed angaaer, har den ganske andre Bevæggrunde end de høie Gager og den sikre Pension, og hvad de gode Kræfter angaaer, som vi skulle bruge, da skulle vi ikke op-

muntre disse ved at stille Gagerne og Pensionerne saa høit, at vi ikke vide, om Staten nogensinde kan holde, hvad Loven gaaer ud paa, men vi skulle stille det forholdsviis i det Middelmaadige, i det Sevne og Passende, i det, man veed de kunne komme godt ud af det med, naar de ville være rette Dannemænd i Trofskab, i Tarvelighed og Selvfornægtelse, thi gjøre vi det anderledes ved enhver begyndende ny Reform, da gjøre vi ikke Andet, end sætte os i Fare, for at man ved den næste Reform maa nødes til at gjøre det om igjen. Jeg skal som sagt stemme for de foreliggende Forslag, der gaae ud paa en Nedsættelse af disse Gager, thi jeg finder, at alle disse foreslaaede Nedsættelser kunne meget godt være passende, og det vil vist enhver blandt den store Mængde af de staaende Borgere herudenfor finde, og vi vare daarlige Talsmænd for denne Klasse her, dersom vi ikke talte derfor og stemte i denne Retning. De, der stemme i modsat Retning, gjøre det jo efter deres Overbeviisning, og have samme Ret dertil, som vi til at stemme imod dem, men Tiden vil vise, hvis Anskuelse der er den rette, hvilken der stemmer med Folkets Lære og hvilken der skal seire i Fremtiden.

Sæherning: Det var mig hjært at høre, at Finanzministeren tænkte paa, væsentligt at forbedre hele Opkrævningsvæsenet, thi jeg er overbevist om, at der i denne Retning er meget at gjøre, og dersom ikke denne Lønningsforanstaltning, som her foreligger, var saa paatrængende, maatte man næsten ønske, at det hele Værk blev udsat indtil Opkrævningssystemet blev forandret; men jeg erkjender meget gjerne Nødvendigheden deraf, ligesom jeg ogsaa maa erkjende, at man i det Væsentligste fra den formelle Side synes at have været heldig i det, man har gjort. Jeg er nødt til her, idet jeg nævner den formelle Side, at berøre hvad der forekommer mig at staae i den nærmeste Forbindelse med Vedømmelsen af det foreliggende Spørgsmaal, og det er, at Alderstillsægget er et væsentligt Fremskridt; dog ikke Alderstillsægget, saaledes som det her er foreslaaet, men det kan jeg vel ikke nærmere gaae ind paa i dette Dørlif.